

Mums duota tik ši akimirka

DZENO MEISTRAS WU BONGAS

Ištrauka iš kalbos, pasakytos pradedant vienos dienos atsiskyrimą 1990 m. birželio 17 d.

Kartais kasdienėje gaišatyje mums ne visada būna aiškus vienas dalykas: kai pagalvojame apie savo kasdienybę ir ją panagrinėjame, aptinkame, kad buvo tik keletas “svarbių” reikalų – tokių, kurie turėjo įtakos, buvo tikrai prasmingi. Pasirodo, didžiąją dalį gyvenimo, viena gyvenimo akimirka po kitos, sudaro labai paprasti, smulkūs reikalai.

O yra taip, ir čia yra viena iš būdingų žmogiškų klaidų, kad mes nekreipiame dėmesio į smulkius dalykus. Tačiau jie nėra niekada mažiau svarbūs.

Man patinka naudotis griūtis, arba lavinos, pavyzdžiu. Jei paseksime, kodėl kilo griūtis, pamatysime, kad paprastai būna kalta paprasčiausia smulkmena: kas nors per garsiai sušnekėjo ir garso banga pajudino nediduką akmenėlį, kuris stuktelėjo vos didesnę ir taip vienas per kitą pasipylė ištisa griūtis. Varganas menkas akmeniūkštis, įvykių grandinėje tampa labai svarbiu ir daug lemiančiu veiksmu.

Savotišką panašumą galima išvelgti ir mūsų saviugdoje. Mes tikrai nedažnai pastebime saviugdos veiksmų galią. Viena diena, vienas atsiskyrimas, tiesiog susirenkame sekmadienio rytą ir atliekame, kas priklauso. Negi čia gali įvykti kažkas reikšminga? Dabar tikrai negalime to suprasti.

Dzenas mus moko neieškoti skirtumo tarp to kas svarbu ir nesvarbu. Bet jis moko, kad kiekvieną akimirką turime būti dėmesingi – privalome visa savo esybe atsiduoti šiai akimirkai, šimtu procentų. Ir koks skirtumas, ši akimirka yra svarbi ar nesvarbi – ji vienintelė, kuri yra mums duota.

Taigi pabrėžiu: iš tiesų vienintelis dalykas, vienintelis tikras dalykas, kurį įmanoma turėti, yra ši akimirka. Praeitis mums nebepasiekiamo. Ateities mes nepajėgūs prisitraukti. Ir netgi bandant pastverti dabartį ji jau būna išsprūdusi.

– vertė J.V.